

ΚΑΛΗΜΕΡΑ

Μετά ἀπὸ μιὰ καλημέρα γελαστὴ ποὺ εἶπε στὴ γυναίκα πίσω
ἀπὸ τὶς μουριές,
τρέχοντας στὸ γιορτινὸ λιθόστρωτο, γλιστρησε καὶ μάτωσε τὸ γό-
νατό της.

Εγασκηώθηκε γιορτινὴ πάντα, μὲ τὴν κίτρινη ποδιά την,
ἡ ἀγαπημένη μου.

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ

‘Ο ήλιος μετὰ τὴ βροχῆ.

Στὸ βρεγμένο κάγκελο χλαίει σιγὰ μιὰ γυναίκα
καὶ τὸ κλῶνι τῆς λεμονιᾶς κουνιέται μ' ἔνα λεμόνι πράσινο.

ΠΡΩΙ ΑΚΟΜΗ

Λείπουν ὅλοι ἀπὸ τὸ σπίτι

“Εξω τὰ δέντρα μιλοῦσαν σιγὰ

‘Η γάτα καὶ τὰ δυοῦ σκυλιά λείπανε

Τὸ βάζο μὲ τὰ χθεσινὰ λουλούδια ἀκίνητο

Τὸ τραπέζομάντηλο ὅμορφο πάντα

Μισάνοιχτα τὰ παράθυρα

Καὶ ἡ πόρτα ἀγωνιοῦσε.

ΣΤΓΚΙΝΗΣΗ

Στὸ νερὸ στὸ νερὸ

στὴν πέτρα στὴν πέτρα

στὸ χῶμα στὸ χῶμα

στὸν ἄνεμο στὸν οὐρανὸ

στὸ δέντρο,

ἐκεῖ! ἐκεῖ!

